

[Justitsministeren.]

Flere af de ærede medlemmer har været inde på spørgsmålet vedrørende § 24-reglen og dens nødvendighed. Jeg skal kun tilføje, at vi af erfaring ved, at denne bestemmelse ikke kan undværes, således som jeg redegjorde for det overfor udvalget.

Det lille spørgsmål, som det ærede medlem hr. V. Hauch og vist også det ærede medlem hr. Helge Madsen var inde på vedrørende blanketten til anmodning om pas, skal jeg tage under overvejelse, idet jeg kan oplyse, at vi også på dette område har i sinde at forenkle reglerne i henseende til forskellige krav om, hvilke oplysninger der skal stilles til myndighedernes rådighed, og det er noget, der har større realitetsbetydning end denne tekst på blanketten.

Om hotelsedlerne er der jo talt så meget, at jeg vist kun har at takke det ærede medlem hr. V. Hauch for hans tak. På en vis måde er der egentlig ikke så meget at takke for, for det, der er sket, er, at den mulighed, som var skitseret i mit forslag til § 3, stk. 4, er gjort til det principielle, og da dette stykke 4 blev formuleret af mig netop med henblik på at forenkle ordningen, var ofret fra min side ikke stort.

Det er urigtigt, som det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde, at jeg har udtalt mig for bevarelsen af hotelblanketterne. Jeg har i min fremsættelsestale alene sagt, at spørgsmålet om hotelblanketterne kunne drøftes med udvalget i forbindelse med drøftelsen af paslovens § 3. Om den historiske udvikling kunne der jo siges adskilligt, fra bestemmelserne i danske lov via politiplakaterne fra 1811, 1812, 1815 og 1817 og forordningerne af 1822 og 1828 op til fremmedloven, men jeg synes, der nu er sagt nok om emnet, både i dette ting og i pressen, sidstnævnte sted belyst med illustrationer, der øjesynlig skriver sig fra vikingetiden.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup gav en meget klar redegørelse for, hvorledes man bør forstå udtrykket „sandsynliggør“ i forslaget til udlændingslov § 2, stk. 2. Jeg skal kort svare, at jeg er ganske enig i det ærede medlem hr. Hans Hækkerups forståelse af paragraffen; den er i overensstemmelse med de oplysninger, jeg kom med til udvalget, og stemmer med min opfattelse af, hvordan denne bestemmelse rettelig skal forstås.

I anledning af det ærede medlem hr. Hans Hækkerups betragtninger vedrørende forslaget § 24 skal jeg udtale, at jeg er enig i, at denne bestemmelse må ses som et supplement til den allerede gældende lov af 1866

om ansøgers ret til at få genpart af visse erklæringer m. v.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann fremsatte en udtalelse om det betænkelige i, at politiske flygtninge kunne afvises af justitsministeren, og spurgte, om det dog ikke trods alt var bedre at henlægge denne afgørelse til et andet organ. Jeg forstår meget vel disse betænkeligheder, men som jeg allerede gjorde rede for i udvalget, må jeg, alt taget i betragtning, dog alligevel mene, at de hensyn, der taler imod at henlægge afgørelsen f. eks. til domstolene, synes mig de overvejende.

I anledning af det ærede medlem hr. Helge Madsens betragtninger skal jeg kun udtale min enighed i ønsket om, at pasfriheden i Norden snart må kunne gennemføres, i det mindste forsåvidt angår det for Danmark så vigtige område i forholdet til Sverige.

Det ærede medlem talte om hensigtsmæssigheden af at anvende reglen i grundlovens § 78 på udlændinge. Det er i hvert fald ikke i overensstemmelse med den almindelige fortolkning af grundlovens § 78. Den antages kun at omfatte personer, der er sigtet for strafbart forhold.

Det ærede medlem nævnte spørgsmålet, om man ikke i ændringsforslagene skulle medtage ændringerne vedrørende de forskellige paragrafnumre. Jeg har for en sikkerheds skyld overfor udvalget gjort opmærksom på, at paragrafnumrene skulle ændres, men jeg tror, vi må henskyde det til rigsdagens teknik, hvordan disse paragrafnumre senere bliver ændret. Det afhænger navnlig af, om man vil vedtage de nye paragraffer, der foreslås i ændringsforslagene.

Jeg takker det ærede medlem fru Edel Saunte for hendes udtalelser vedrørende politisagsspørgsmålet. Jeg forstår godt de betænkeligheder, man som praktiserende sagfører kan have ved, at sager af denne art skal behandles summarisk, som reglen jo er i politisager. Jeg synes dog på den anden side, man kan gøre opmærksom på, at dommeren, der behandler et stort antal politisager i løbet af forholdsvis kort tid — det må indrømmes —, også meget vel kan se, at netop disse sager er af indgribende betydning eller kan være af indgribende betydning for de mennesker, det drejer sig om, og at dommeren derved vil have en naturlig opfordring til at benytte noget mere tid, og jeg kan naturligvis sige tilstrækkelig tid, til behandling af den pågældende sag. Jeg skal meget gerne følge den henstilling, det ærede medlem fremsatte om at være op-